

refereret også i sidste uge i dagspressen. Det var en forsidenyhed på Politiken, men den er ikke ny. Den samme skrivelse var refereret i Jyllands-Posten den 15. maj 1995, altså for knap tre år siden, og spørgsmålet blev drøftet i Folketingets spørgetid den 24. maj 1995 på baggrund af spørgsmål nr. S 1711 til erhvervsminister Mimi Jakobsen fra fru Kirsten Jacobsen.

Temaet behandles også i den netop offentliggjorte beretning fra undersøgelseskommissionen om den færøske banksag, og sådan som sagen nu også med undersøgelseskommissionens materiale foreligger oplyst for mig, så må jeg udlede, at der er tale om drøftelser mellem embedsmænd i forbindelse med forberedelsen af det politiske forhandlingsmøde mellem den danske regering og Færøernes landsstyre den 28. maj 1993.

Jeg har ikke på daværende tidspunkt selv deltaget i disse drøftelser, og jeg har personlig ikke haft kontakt med Finanstilsynet i forbindelse med forberedelsen af 28. maj-forhandlingerne.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige tak til finansministeren for besvarelsen. Det er svært, når man nu er dykket ned i det materiale, der foreligger også i kommissionsredegørelsen, at få den opfattelse, at finansministeren slet ikke har været vidende om nogen forbindelse mellem Finansministeriet og Finanstilsynet omkring kontroltilsyn med de færøske banker. Det er meget svært. Nu svarer finansministeren meget specifikt med hensyn til det pågældende møde i maj 1993, og derfor vil jeg spørge finansministeren: Har der ved andre lejligheder efter finansministerens opfattelse været kontakter mellem Finansministeriet og Finanstilsynet med henblik på ikke at lave kontrolbesøg på Færøerne, som man ellers under normale omstændigheder ville have gjort, ud fra at Finanstilsynet jo er en uafhængig instans, som skal kontrollere banksektoren?

Anders Fogh Rasmussen (V):

Finansministeren siger, at der ikke er noget nyt, og så henviser han til en skrivelse af 26. maj 1993 fra Finanstilsynet, som tidligere har været omtalt. Jo, der er bestemt noget nyt. Det er nemlig sådan, at der i mellemtiden er kommet beretningen fra undersøgelseskommissionen vedrørende Færøbanksagen, og dér drager kommissionen en krystalklar konklusion, som vi kan læse på side 1082, hvor der står:

»Kommissionen finder det godtgjort, at der i maj 1993 er indgået en aftale mellem i hvert fald Finansministeriet på den ene side og tilsynet på den anden side om, at tilsynet ikke forud for de planlagte forhandlinger mellem regeringen og landsstyret den 28. maj 1993 skulle rette forespørgsel til Sjøvinnubanken og Færøbanken om forventningerne til resultatet for første halvår 1993.«

På den baggrund må vi konkludere, at svaret på spørgsmålet er: Jo, der var en aftale. Det har undersøgelseskommissionen fastslået, og jeg vil spørge finansministeren, om han ikke er enig i, at det er en overtrædelse af lovgivningen.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det er meget svært at få et fuldstændig klart indtryk af begivenhedsforløbet og de samtaler, der har fundet sted bl.a. mellem finansministeren og den daværende direktør for Finanstilsynet. Det er naturligvis utilfredsstillende for Folketinget nu her efterfølgende.

En af årsagerne til, at det er så vanskeligt helt at kortlægge begivenhedsforløbet, kan jo være, at finansministeren i modsætning til alle andre vidner, som har været afhørt, har nægtet at udlevere personlige papirer og notater, ja, oven i købet har haft advokatbistand for at sikre, at finansministeren blev fri for det.

Mit spørgsmål er: Hvorfor var det så vigtigt for finansministeren, at undersøgelseskommissionen ikke fik adgang til de personlige papirer og notater?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg kan ikke til hr. Thulesen Dahl tilføje noget som helst om begivenhedsforløbet i maj måned, sådan som der også er redegjort for det i undersøgelseskommissionens rapport. Jeg har som sagt ikke personlig deltaget i den del af forløbet. Det er rigtigt, at man taler om en aftale. Det er i hvert fald drøftelser, der er foregået på embedsmandsplan som en del af forberedelsen til forhandlingerne den 28. maj, og der er jo også forskellige vidneudsagn fra de involverede embedsmænd, som jeg desværre ikke inden for den tid, der er til rådighed her, kan referere, men som alle kan læse. Jeg er helt overbevist om, at Finanstilsynet ikke på noget punkt har bevæget sig ud i at overtræde gældende lovgivning.

Jeg vil godt sige til hr. Kirkegaard, at samtalen mellem Finanstilsynets direktør og mig, som jeg i øvrigt har samrådsspørgsmål om i efter-